

ת"פ 48805/12/16 - מדינת ישראל נגד אדיר אוחיון

בית משפט השלום בפתח תקווה

26 ספטמבר 2017

ת"פ 48805-12-16 מדינת ישראל נ' אוחיון

בפני המאשימה נגד הנאשם
כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל
אדיר אוחיון ע"י ב"כ עו"ד ליאור ביבי

החלטה

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות של גידול סמים, על פי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973, החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים והחזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 2.2.15 נערך חיפוש בביתו של הנאשם ובחצריו, בעקבות צו חיפוש שניתן כדין.

בנסיבות אלה החזיק הנאשם בחדר השינה בתיבת עץ סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 0.06 גרם נטו, כן החזיק בחדר השינה בתיבת עץ סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 3 גרם נטו.

בנוסף החזיק בחדר השינה מעל הארון סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 99 גרם נטו.

כן החזיק הנאשם בשידה ליד המיטה סם מסוכן מסוג JWH - 018 שלא נשקל.

בנוסף החזיק הנאשם במחסן הצמוד לבית בתוך מעבדה לגידול סמים - 16 שתילים מסוג קנבוס במשקל נטו נבדק של 785 גרם.

בנסיבות אלה החזיק הנאשם בכלים אסורים לגידול סמים בדמות מיכל מים מעורבב עם דשן, שני גופי תאורה, מאוורר ונטה, מעטפת כסף להחזרת אור, דשן לגידול צמחים, זאת ללא היתר כדין.

הנאשם הופנה למתן תסקיר בעניינו אשר נקבע כי יתייחס אף לשאלת הרשעתו.

מהתסקיר עולה כי הנאשם, יליד 1977, ללא עבר פלילי, הינו נשוי ואב ל-3 ילדים בגילאים 1, 8, 10.

הנאשם עובד בשנים האחרונות כמנהל מחלקת תפעול ולוגיסטיקה בחברה ליבוא מנגלים, ריהוט גן ועוד.

צוין כי הוצגו מכתבי המלצה ממעסיקיו מהם עולה כי הנאשם נושא בתפקיד אחראי ומשמעותי בחברה וכי הינו עובד מסור ורציני.

הנאשם תאר תפקוד תקין במסגרות חייו השונות. הוא סיים 12 שנות לימוד במגמת אופנה עם בגרות חלקית.

הנאשם שרת שירות חלקי בצה"ל זאת על רקע קשיים כלכליים כתוצאה מגירושי הוריו מספר שנים קודם לכן והצורך בסיוע בכלכלת הבית.

הנאשם מסר כי הוא עובד מגיל 16 בעבודות שונות (שיפוצים, עבודה בחברה סלולרית, מעצב סט צילומים וניהול מסעדה) כאשר לדבריו בכל מקום השקיע רבות בעבודה וקודם.

משפחתו של הנאשם תוארה כמשפחה נורמטיבית והנאשם מסר כי על אף גירושי הוריו המשפחה הינה משפחה מאוחדת וכי הוא שומר על קשר קרוב ותקין עם בני משפחתו.

הנאשם נעדר עבר פלילי.

לגבי העבירות דנן, הנאשם נטל אחריות והביע חרטה. הוא מסר כי הן בוצעו בהיותו בתקופה משברית מבחינה תעסוקתית, בה לא עבד במשך כחצי שנה ולאחר שנסיון הקמת עסק עם שותף לא צלח ומצבו הכלכלי הורע.

הנאשם מסר כי רצה לחזור למעגל העבודה והשתלב בחברה בה מועסק בתפקיד טכנאי, שלא היה משמעותי עבורו. בנסיבות אלה החל בגידול הקנביס בביתו.

לעניין דפוסי השימוש בסמים מסר הנאשם כי החל לעשות שימוש בקנביס בגיל 21 באופן מזדמן, וכי בתקופה בה לא עבד עשה שימוש בסמים כפעמיים בשבוע בעיקר על רקע חברתי וללא שחש תלות או התמכרות.

הנאשם ביצע בדיקות שתן שלא נמצאו בהן שרידי סם.

הנאשם שלל צורך בהתערבות טיפולית וציין כי הוא ממוקד בעבודתו ובמשפחתו והביע חשש מהרשעה ומפגיעה אפשרית בעבודתו ובתפקידו הנוכחי ממנו הינו שבע רצון, לאחר שעמל לקבלו.

במסגרת הערכת סיכון לעבריינות וסיכוי לשיקום נבחנו גורמי סיכון, ובהם חומרת העבירות והתמודדותו עם קשייו באמצעות פתרון שולי. כן נשקלה העובדה כי הנאשם גידל את הסמים בביתו תוך חשיפת משפחתו למעשים עוברי חוק.

כגורמי סיכוי לשיקום נשקלו קבלת אחריות, עברו הנקי, העובדה כי ההליכים המשפטיים היוו עבורו גורם מרתיע ומציב גבול, והעדר דפוסים התמכרותיים. כן התרשמה קצינת המבחן כי חשיפת העבירות בפני משפחתו הגבירה המוטיבציה של הנאשם להפסקת המעשים ולהתמקדות באורח חיים נורמטיבי.

לאור האמור, העריכה קצינת המבחן כי הסיכון להישנות בצוע עבירות הינה נמוכה.

בהתחשב בנתונים שפורטו לעיל המלצת קצינת המבחן היתה להימנע מעונש מאסר בפועל אשר עלול להביא

להתדרדרות במצבו של הנאשם.

בנסיבות אלה הומלץ על הטלת עונש של 250 שעות של"צ שיחדד לנאשם את את הפסול בעבירות ואת חומרת המעשים תוך הדגשת המחיר האישי שהוא נדרש לשלם עקב מעשיו.

לאור הסכמת הנאשם גובשה עבורו תכנית של"צ מתאימה.

לעניין שאלת הרשעת הנאשם, הנאשם מסר כי במסגרת עבודתו הוא משתתף בהדרכות בארה"ב עם חברות שונות והוא חושש כי רישום פלילי יפגע בסיכוייו להשיג ויזה, ובנסיבות אלה הוא חושש מפגיעה בהמשך עבודתו בתפקיד הנוכחי.

לאור זאת המליצה קצינת המבחן לשקול בחיוב את אי הרשעתו, זאת אף בהתחשב בעברו הנקי, ובסיכון הנמוך להישנות עבירות.

במסגרת הטיעונים לעונש טענה ב"כ המאשימה כי מתיאור העבירות בכתב האישום עולה כי הנאשם הקים מעבדת סמים והפעיל אותה, תוך שימוש בכלים, וניכר כי העבירות בוצעו תוך מחשבה ותכנון קפדניים.

ב"כ המאשימה התייחסה לאמור בתסקיר שירות המבחן ולכך שלהתרשמות קצינת ההליך המשפטי הוביל לעצירת הליך ההתדרדרות של הנאשם.

נטען כי אמירה זו מעידה שהכמות הגדולה שנמצאה לא נועדה לצריכה עצמית.

לעניין המלצת שירות המבחן לאי הרשעה, נטען כי מדובר בחריגה מהמתחם, בעוד שהרשעה הינה הכלל ואי הרשעה מהווה חריג לכלל, בהתאם להלכת **תמר כתב**.

נטען כי הנאשם אינו עומד בדרישות הלכת כתב שכן לא הוצג מסמך לפגיעה ספציפית אלא רק הועלה חשש מפגיעה עתידית בעבודתו.

ב"כ המאשימה טענה כי יש ליתן משקל לאינטרס הציבורי בהרשעת הנאשם, זאת בהתחשב בכמות הסם ובפוטנציאל הפגיעה בבני במשפחתו של הנאשם המתגוררים עמו, לרבות ילדיו הקטנים של הנאשם, כפי שצוין בתסקיר.

נטען כי לקולא יש לקחת בחשבון את נטילת האחריות על ידי הנאשם ובנסיבות אלה עתירת המאשימה הינה ל-4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, זאת לצד הרשעה, מאסר על תנאי, קנס וצו להשמדת המוצגים.

ב"כ המאשימה הפנתה את בית המשפט לרע"פ 4033-04 **אליאס אנואר נ' מד"י**.

באותו עניין הורשע הנאשם בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית כאשר נמצאו בחזקתו 300 גרם סם מסוג קנביס. על הנאשם נגזרו 15 חודשי מאסר לצד הפעלת 3 חודשי מאסר על תנאי שעמד כנגדו, ובסה"כ נגזרו עליו 18 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם טען מנגד כי יש לאמץ את תסקיר שירות המבחן אשר ניתן לאחר בחינה מדוקדקת של הנתונים השונים בעניינו של הנאשם.

ב"כ הנאשם התייחס לכך שהנאשם הינו נעדר עבר פלילי ומצעירותו הוא עובד, ואף שוחרר מוקדם מהצבא בכדי שיוכל לעבוד ולעזור לאמו.

נטען כי מדובר באדם שעובד ומתפרנס כחוק, ולא באדם שמגדל סמים למחייתו.

נטען כי אין אינדיקציות לכך הנאשם הקים מעבדה בכדי למכור ולהפיץ סמים במטרה להרוויח כסף.

ב"כ הנאשם טען כי אמנם מבחינה טכנית מדובר בסמי מעבדה, אך הנאשם לא הקים מעבדה משוכללת ומאובזרת כפי שבדרך כלל ניתן לראות בעבירות מסוג זה.

נטען כי הנאשם גר בבית צמוד קרקע והמעבדה מוקמה בחצר הבית ומחוץ לו.

נטען כי היה מדובר בגידול שהיה לצורך שימוש עצמי, וכך מסר הנאשם בחקירה.

ב"כ הנאשם טען כי המחוקק שינה את גישתו וקבע כי עד הפעם הרביעית בעבירות שימוש עצמי לא יועמד אדם לדין.

נטען כי אמנם תיקון זה לא מתייחס לעבירות יצור וגידול, אך המסר שנקלט הינו שקנאביס הוא חוקי.

ב"כ הנאשם טען כי במצב זה מחלחלת לתודעה התפיסה שאין הבדל משמעותי בין שימוש באקמול ובכל משכך כאבים אחר לשימוש בקנאביס.

ב"כ הנאשם טען כי יש להעמיד את הערך המוגן מול שיקולי שיקום.

נטען כי בדיקות שתן שמסר הנאשם יצאו נקיות ומכאן כי אין פה אדם שיש לו תלות בסם, אלא שבאותה תקופה היה הנאשם במצב כלכלי לא טוב, מה שגרר גם ירידה מבחינה נפשית והעיסוק עם גידול הסמים כתהליך של יצירה נתן לו מענה.

ב"כ הנאשם טען כי הרצף התעסוקתי של הנאשם מראה שהוא אדם נורמטיבי ללא קשר לחברה או התנהלות שולית.

לעניין הרשעת הנאשם, ב"כ הנאשם טען כי הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה אינה דומה כלל למקרה זה בעוד שהנאשם בעניינו הינו נעדר עבר פלילי, בשונה מאותו עניין.

כן נטען כי **הלכת תמר** כתב הינה הלכה גמישה כאשר על בית המשפט לבחון מי האדם שלפניו והאם הוא מתאים לאי הרשעה.

ב"כ הנאשם התייחס לכך שבתי משפט מרבים לעשות שימוש באי הרשעה כאשר מדובר בנאשמים צעירים בנימוק שמדובר בתחילת חייהם והרשעה עלולה לפגוע בעתידם.

נטען כי דווקא כאשר מדובר בנאשם מבוגר שכבר בנה את חייו מבחינה משפחתית ותעסוקתית, הפגיעה בו עלולה להיות

משמעותית לאור הסיכון שקיים כי יפלט משוק העבודה על כל המשתמע מכך.

ב"כ הנאשם הציג מכתב לפיו הנאשם אמור בשלב מסויים לנסוע להדרכות בארה"ב עם חברות איתן עובד המעסיק ויזדקק לקבלת ויזה לארה"ב, ובנסיבות אלה רישום פלילי מהווה סיכון רב מבחינת האפשרות לקבלת ויזה.

ב"כ הנאשם טען כי ישנם מקרים חמורים יותר של סחר בסמים בהם נמנע בית המשפט מהרשעה, ועל כן יש לשקול זאת בחיוב במקרה שבפנינו שהינו בדרגת חומרה נמוכה יותר.

ב"כ הנאשם הפנה לת"פ (שלום באר שבע) 35207-02-15, שניתן ביום 14.3.17 ובו נמנע בית המשפט מהרשעת הנאשם.

באותו מקרה הורשעו הנאשמים, בשנות העשרים לחייהם, בגידול 3 שתילי קנביס במשקל 50 גרם נטו ובית המשפט ביטל הרשעתם, בהתאם להמלצת שירות המבחן שכללה הליך טיפולי.

ב"כ הנאשם טען כי במקרה שבפנינו יש מקום לסטות ממתחם הענישה, זאת אף בהתחשב בכך שבמקרה של הרשעה עלול הנאשם לאבד את מקום עבודתו ומבחינתו ומבחינת משפחתו מדובר בתוצאה הרסנית.

נטען כי הנאשם לקח אחריות והבין את חומרת המעשים, וכעת הוא מביע חשש אמיתי מתוצאות ההליך.

נטען כי חלפו שנתיים מאז ביצוע העבירות וכי הנאשם לא ביצע עבירות נוספות.

ב"כ הנאשם טען כי מקרה זה הינו מקרה בו הנאשם החזיק במעבדה אישית ללא שום רקע מסחרי.

נטען כי לאורך השנים הציג הנאשם רצף תעסוקתי ויציבות אישית, ובנסיבות אלה ולאור האמור בתסקיר, וכן בהתחשב בפסיקה שהוצגה נטען כי יש לסטות מהמתחם המוצע ולקבל את הטענה כי מדובר בנסיבות חריגות.

ב"כ הנאשם הציע אף להגדיל את סך השעות שהומלצו ע"י שירות המבחן, לפי מה שימצא לנכון ואף להעמיד את הנאשם בצו מבחן.

אשת הנאשם, גב' שירי אוחיון, העידה בדיון.

אשתו של הנאשם העידה על הפחד והחשש המלווים את הנאשם ואותה באם יורשע הנאשם.

נטען כי העדה והנאשם אף סבלו כתוצאה מכך ממשבר זוגי, עליו התגברו.

אשת הנאשם התייחסה לכך שעל הנאשם רובץ עול הפרנסה של המשפחה המונה 3 ילדים קטנים, ובהם תינוק בן שנה וחצי.

הנאשם ביקש לומר את דברו בדיון.

הנאשם הביע צער וחרטה על המעשים וטען כי התנהג ללא שיקול דעת.

הנאשם טען כי הינו מנהל שרות ולוגיסטיקה של חברה העוסקת ביבוא של מטבחי חוץ.

הוגש מכתב שכתב הנאשם ובו מתואר הרקע לביצוע העבירות וכן בו התייחס הנאשם לעבירות כמעידה וטעות גדולה עליה לא יחזור, וכן תאר את חששו מהרשעה ומפגיעה בעבודתו.

דין

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי לעניין ההרשעה, הפגיעה באינטרס הציבורי הינה משמעותית, שכן אין מדובר רק בהחזקת כמות סם שאינה מוחזקת על פי החוק כמיועדת לצריכה עצמית בלבד, אלא גם בנסיבות בהן עולה כי הנאשם השקיע משאבים ומאמצים בהקמת מעבדה לגידול סמים, בנסיבות אותן קשר בעצמו להרעה במצבו הכלכלי, ובהעדר התמכרות לשימוש בסם, או שימוש בתדירות גבוהה, שיתכן והיה בהן (גם זאת בדוחק רב) להסביר את הכמויות שנתפסו, הדעת נותנת כי מטרת הקמת המעבדה וגידול הסמים הייתה מסחרית, ולא לשימוש עצמי גרידא. לפיכך, אני סבורה כי במקרה מסוג זה ההימנעות מהרשעה תפגע יתר על המידה באינטרס הציבורי להרתעה מגידול והפצה לא חוקיים של סמים. גם אם מתקיים חשש לפגיעה בתעסוקת הנאשם במשרתו הנוכחית עקב ההרשעה, הרי שפגיעה אפשרית זו אינה בלתי מידתית ביחס לעבירות.

לעניין מתחם הענישה, הערכים הנפגעים כתוצאה ממעשיו של הנאשם הינם שמירה על הציבור ועל בריאותו, בהיות עבירות הסמים עבירות הידועות כעבירות מחוללות פשיעה.

בנסיבות אלה, מתחם הענישה הראוי מתחיל ממאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, וכן רכיבים נלווים.

יש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, בהעדר עבר פלילי, נוכח התפקוד הנורמטיבי בתחומי חייו השונים ונוכח נטילת האחריות והפקת הלקחים. עם זאת, לא מצאתי לנכון כי יש לסטות מהמתחם משיקולי שיקום, שכן כאמור אין מדובר במי שפעל מתוך דחף התמכרותי אלא באדם מבוגר שפעל בשיקול דעת ותכנון מראש של המעשים, אותם הסתיר ממשפחתו.

שקלתי את המלצת שירות המבחן להטלת עונש של"צ, אך אני סבורה כי מדובר בעונש שאינו מידתי בנסיבות ביצוע העבירות, ועל כן אינו עונה על עקרון ההלימה. את שיקולי הקולא יש לשקלל בקביעת משך עבודות השירות שיוטלו, ולא בהימנעות מהטלתן.

לפיכך אני מורה על מתן חוות דעת הממונה בעניינו של הנאשם.

ניתן היום, ו' תשרי תשע"ח, 26 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.